

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Vaarala, Heidi; Kyckling, Erja

Title: Kansainvälinen opiskelija – kuka olet, minne menet?

Year: 2017

Version:

Please cite the original version:

Vaarala, H., & Kyckling, E. (2017). Kansainvälinen opiskelija – kuka olet, minne menet?. *Kieli, koulutus ja yhteiskunta*, 12.10.2017(Lokakuu).
<http://www.kieliverkosto.fi/article/kansainvalinen-opiskelija-kuka-olet-minne-menet/>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Kansainvälinen opiskelija - kuka olet, minne menet?

Heidi Vaarala ja Erja Kyckling

Kansainvälisten opiskelijoiden määrä Suomessa on lisääntynyt nopeasti lyhyessä ajassa. Globaalien työelämän ja liikkuvuuden muutosten sekä opiskelijoiden määrällisen kasvun myötä joukko moninaistuu entisestään. Suomeen tullaan monenlaisin kieli-, kulttuuri- ja koulutustaustoin, eikä opiskelijan polku korkeakouluopintojen jälkeen ole kiveen hakattu: jäädä vai lähteä? Tässä artikkelissa tarkastellaan kansainvälisen opiskelijan käsitettä ja muutaman kansainvälisen opiskelijan ajatuksia opiskelusta ja tulevaisuudesta Suomessa. Artikkelin pohjautuu keväällä 2016 julkaistuun selvitykseen (Saarinen, Vaarala, Haapakangas & Kyckling 2016).

Korkeakouluopiskelijat ja kansainvälinen liikkuvuus

Kansainvälistyminen ja kansainvälisyys on aina ollut ja on olennainen osa korkeakoulukenttää. Opetus- ja kulttuuriministeriö (2009; 2017) on 2000-luvulla linjannut, että jokaisen suomalaisen korkeakouluopiskelijan opintoihin pitäisi kuulua jonkinlainen liikkuvuus- tai kansainvälistymisjakso. Vaatimukset liikkuvuuteen ovat haaste myös jatko-opiskelijoille: heille merkityksellisissä rahoitushauissa liikkuvuus on usein tieteellisten ansioiden arvioinnin perusteena.

Muutokset kansainvälisessä liikkuvuudessa näkyvät myös kansainvälisten opiskelijoiden määrän kasvussa. Vuonna 2006 täällä opiskeli 10 066 ulkomaalaista tutkinto-opiskelijaa (3,3% kaikista opiskelijoista), ja kymmenen vuotta myöhemmin heitä oli 21 061 eli 7,1% kaikista opiskelijoista (CIMO 2016a, CIMO 2016b).

Ajatus kansainvälisestä liikkuvuudesta on kuitenkin muuttunut viime vuosikymmenten aikana. Robertsonin (2013) mukaan kansainvälistä liikkuvuutta on ajateltu aiemmin lyhytaikaisena. Opiskelijoiden näkökulmasta saattoi siis olla niin, että opiskelija tuli jostakin muusta maasta opiskelemaan toiseen maahan puolesta vuodesta vuoteen, minkä jälkeen hänen ajateltiin palaavan pysyvästi omaan kotimaahansa "kansainvälistyneenä". Viime vuosina kansainvälinen liikkuvuus on alettu kuitenkin nähdä sekä osana kansainvälistä työmarkkinaliikkuvuutta että sen edeltäjänä (Robertson 2013). Ei siis ole enää selvää, että opiskelija palaa omaan kotimaahansa, saati jää sinne pysyvästi. Opiskelijan työllistymismahdollisuudet voivat olla moninaiset; hän voi työllistyä omaan kotimaahansa, opiskelujen aikana tai niiden jälkeen uuteen kotimaahansa tai johonkin kolmanteen maahan. Maailma on avoin.

Taustalla kotimaisten kielten koulutustarjonnan selvitys

Kansainvälisen opiskelijan käsitettä on tarkasteltava suhteessa yllä kuvattuun kansainvälisen liikkuvuuden muutokseen. Voikin kysyä, kenestä oikeastaan puhutaan ja mitä tarkoitetaan, kun puhutaan "kansainvälisestä opiskelijasta". Kansainvälisen opiskelijan käsite tuntuu riittämättömältä, sillä kahtiajako niin sanottuihin kansainvälisiin ja kotimaisiin opiskelijoihin tuntuu jättävän ulkopuolelleen erilaisen kirjon opiskelijoita. Miten esimerkiksi maahanmuuttajat ja pakolaiset suhteutuvat kansainvälisen opiskelijan käsitteeseen? Eivätkö niin sanotut kotimaiset opiskelijat voi olla kansainvälisiä? Kansainvälinen liikkuvuus kytkeytyy myös siihen, mitä kansainväliset opiskelijat tekevät maassaoloaikana ja millaisia odotuksia ja suunnitelmia heillä liittyy tulevaisuuteen. Näkevätkö kansainväliset opiskelijat itsensä jäämässä Suomeen, ja mitkä tekijät vaikuttavat suunnitelmien muuttumiseen?

Näiden kysymysten äärelle meidät on johdattanut selvitys (Saarinen, Vaarala, Haapakangas & Kyckling 2016), joka valmistui keväällä 2016. Opetus- ja kulttuuriministeriön rahoittamassa selvityksessä tarkasteltiin suomalaisten korkeakoulujen kotimaisten kielten (= suomen ja ruotsin) kurssitarjontaa kansainvälisille korkeakouluopiskelijoille. Selvityksen laajaa aineistoa on esitelty avoimesti saatavilla olevassa loppuraportissa (Saarinen ym. 2016). Tämä artikkeli perustuu itse selvitykseen sekä tapaustutkimushaastatteluihin.

Kuka on kansainvälinen opiskelija?

Kansainvälistä opiskelijaa on pyritty määrittelemään monin keinoin. Esimerkiksi

Unescon ja OECD:n tilastoinneissa "kansainvälisellä korkeakouluopiskelijalla" tarkoitetaan opiskelijaa, joka on koulutautunut jossakin muussa maassa ja joka ei asu pysyvästi nykyisessä opiskelumaassaan. Käsitteellä ulkomaalainen opiskelija taas viitataan opiskelijaan, jolla ei ole Suomen kansalaisuutta. (Ks. esim. OECD 2017: 296–297.) CIMOn selvityksissä (esim. 2016a; 2016b) käytetään käsitettä ulkomaalainen tutkinto-opiskelija. Kansainvälisen opiskelijan voi määritellä myös henkilöksi, joka on elänyt useassa yhteiskunnassa tai kulttuurissa (Välimaa, Fonteyn, Garam, van den Heuvel, Linza, Söderqvist, Wolff & Kolhinen 2013: 16).

Nämä määritelmät on kuitenkin hyvä kyseenalaistaa, sillä kansainvälisen opiskelijan käsite on todellisuudessa hyvin moninainen. Kuvassa 1 esitellään muutamia vaihtoehtoja ja ajatuksia siitä, mitä kaikkea kansainvälinen opiskelija voi olla. Kuvio ei luonnollisestikaan kata kaikkia kansainvälisen opiskelun ulottuvuuksia.

Kuva 1: Kansainvälisen opiskelijan joitakin ulottuvuuksia.

Kuvan 1 ja selvityksessämme (Saarinen ym. 2016: 10–11) hahmottelemiemme kansainvälisen opiskelijan piirteiden pohjalta voidaan nähdä, miten monet tekijät, kuten koulutustausta, kielitaito, kulttuuritausta ja lähtömaa sekä ajatukset tulevasta määrittävät kansainvälisen opiskelijan käsitettä. Ne vaikuttavat myös siihen, millaiseksi hänen korkeakoulupolkunsa tai sen jälkeinen elämä

muodostuu. Esittelemme muutamia tekijöitä lyhyesti:

Koulutustasot ja ulkomaan jakson kesto: Kansainvälinen korkeakouluopiskelija voi olla opiskelija, joka opiskelee vaihto-opiskelijana tai joka on suorittanut toisen asteen tutkinnon tai alemman korkeakoulututkinnon muussa koulutusjärjestelmässä ja opiskelee alempaa tai ylempää korkeakoulututkintoa tai jatkotutkintoa suomalaisessa korkeakoulussa.

Koulutuksen kieli: Usein kansainvälisyydeksi (esim. kansainväliseksi liikkuvuudeksi tai kansainväliseksi koulutusohjelmiksi) luokitellaan se, että koulutuksen opetuskielenä on Suomen kontekstissa jokin muu kieli kuin suomi tai ruotsi, käytännössä siis englanti. Kuitenkin englanninkielisissä tutkinto-ohjelmissa opiskelee luonnollisesti myös suomen- ja ruotsinkielisiä. Heidä ei kuitenkaan välttämättä automaattisesti mielletä kansainvälisiksi opiskelijoiksi, vaan heidät saatetaan määritellä "kotikansainvälisyyden" kautta. Kansainvälisyys onkin olennaista määritellä aina kontekstista riippuen uudelleen.

Koulutustausta: Kansainvälisellä opiskelijalla saattaa olla taustallaan toisen asteen tutkinto, alempi/ylempi korkeakoulututkinto tai useita tutkintoja eri kouluista ja maista. On myös mahdollista, että hänen tutkintonsa on jäänyt kesken.

Kielitausta ja kielitaidon taso: Kansainvälinen opiskelija saattaa olla monikielinen ja hallita korkeakouluopintojensa kielen (usein englanti) erinomaisesti. Saattaa toisaalta myös olla, että kansainvälinen korkeakouluopiskelija osaa opiskelemaan tullessaan englantia vain sen verran, että hän tarvitsee tukea myös englannintaidon kehittämisessä. Hän voi osata suomea tai ruotsia jonkin verran ja opiskella suomen tai ruotsinkielisessä tutkinto-ohjelmassa, mutta kokea tarvitsevansa tai kielitestien perusteella tarvitsee lisää koulutusta suomen tai ruotsin kielessä. Kansainvälisten opiskelijoiden kielitaustat ja kielikoulutustarpeet kietoutuvat yhteen: millaista kielikoulutusta kansainvälinen opiskelija kokee tarvitsevansa?

Maahanmuuttajatausta ja kaksoiskansalaiset: Monet Suomessa ylioppilastutkinnon suorittaneet maahanmuuttajataustaiset valitsevat suomi äidinkielenä -kokeen sijaan suomen toisena kielenä, mutta suomen toisena kielenä voivat myös suorittaa kaksoiskansalaiset, joita opinto-ohjaaja kehottaa vaihtamaan väestörekisteriin äidinkielenä muuksi kuin suomeksi juuri ennen ylioppilaskirjoituksia. Ylioppilastodistuksen S2/R2-koe ei siis välttämättä kerro paljoakaan opiskelijan taustasta. Myös tällaiset opiskelijat saattavat hakeutua englanninkielisiin tutkinto-

ohjelmiin, jos he kokevat suomen- tai ruotsintaitonsa riittämättömäksi opiskeluun. Voidaanko maahanmuuttajataustaisia tai kaksoiskansalaisia kuitenkin määritellä kansainvälisiksi opiskelijoiksi?

Kotimaa ja lukukausimaksut: Lukukausimaksut otettiin käyttöön suomalaisissa korkeakouluissa lukuvuoden 2017–2018 alusta EU- ja ETA-maiden ulkopuolelta tuleville opiskelijoille vieraskielisissä tutkinto-ohjelmissa. Opiskelijat jaetaan siis kotimaiden perusteella niihin, joille korkeakoulutus Suomessa maksaa ja niihin, joille koulutus Suomessa on ilmaista. Lukukausimaksujen käyttöönotto aiheutti notkahduksen opiskelijamääriin, mutta muista Pohjoismaista saadun kokemuksen mukaan tilanne tasaantunee. Lukukausimaksujen myötä opiskelijoiden tausta tulee todennäköisesti muuttumaan.

Tulevaisuuden suunnitelmat: Kansainvälisen opiskelijan tulevaisuuden suunnitelmat voivat muuttua hyvin äkkiä (tästä seuraavassa luvussa lisää), mikä taas saattaa vaikuttaa esimerkiksi yllä kuvattuihin kielikoulutustarpeisiin.

Kuten yllä kuvatuista piirteistä voi huomata, stereotyyppinen käsitys kansainvälisestä opiskelijasta englanninkielisessä koulutusohjelmassa opiskelevana ulkomaan kansalaisena ei riitä. Kansainvälisen opiskelijan käsitettä on haastavaa ja ehkä mahdotontakin suhteuttaa yksiselitteisesti käsitteisiin "suomalainen", "kotimainen opiskelija" ja "maahanmuuttaja(taustainen) opiskelija". Ennen kaikkea yllä kuvatut tekijät kiinnittävät huomion siihen, että kansainvälisen opiskelijan määritelmää ei voida erottaa kielestä ja siihen kytkeytyvistä seikoista, kuten opiskelijan kielitaustasta, koulusivistyskielestä, korkeakouluopintojen kielestä tai tarvitusta tai tarjotusta kielikoulutuksesta. Opiskelijan kielitaustalla on nimittäin merkittävä rooli esimerkiksi siinä, mihin ja millä kielellä yksilöllä on mahdollisuus hakeutua opiskelemaan. Kielitausta, nykyinen kielitaito ja tulevaisuuden toiveet vaikuttavat myös siihen, millaista kielikoulutusta yksilö tarvitsee korkeakouluopintojensa aikana.

Kansainväliset opiskelijat ja muuttuvat suunnitelmat

Selvityksessämme (Saarinen ym. 2016) tarkastelimme suomalaisten korkeakoulujen suomen ja ruotsin kielen opetustarjontaa kansainvälisille opiskelijoille. Kansainvälisen opiskelijajoukon moninaisuuden takia koulutusta voi olla haastavaa kehittää. Kielikoulutuksen kehittämisen haasteena on myös se, että kansainvälisten opiskelijoiden suunnitelmat ja tarpeet voivat muuttua hyvinkin nopeasti. Seuraavassa esimerkissä englanninkielisessä maisteriohjelmassa

opiskeleva kertoo omien suunnitelmiensa muuttumisesta:

Esimerkki 1:

T: joo. mitä sitte, ajatteletko että jäät Suomeen, kun valmistut

O1: joo, no kun, kun mä tulin, mä mä ajattelin että no tää kestää kaks vuotta ja sit, mä palaan [omaan kotimaahan] ja. se on siinä mutta. no. suunnitelmat on muuttunu vähän

T: aijaa

O1: mm mä nyt mietin, tulevaisuutta täällä Suomessa ja [T: okei], joo, mä oon, mä oon hakenu nyt Opetushallituksesta, öö, p-päätöstä. mun opettajan pätevydestä

(yliopisto A, kansainvälinen maisteriopiskelija; esimerkissä T=tutkija, O1=opiskelija)

Kansainvälisten opiskelijoiden suunnitelmien muutosten syitä voivat olla esimerkiksi parisuhteen muodostuminen, perheellistyminen, työmahdollisuuksien tarjoutuminen tai jatko-opinnot. Nuoren ihmisen saapuessa uuteen maahan on mahdotonta tietää, mikä tilanne on muutaman vuoden kuluttua - jäädä vai lähteä?

Samainen kansainvälinen maisteriopiskelija pohti haastattelussa myös, miten kielikoulutuksen tarpeet riippuvat ihmisestä ja hänen suunnitelmistaan. Hän oli itse opiskellut suomen kieltä paljon, koska hänellä oli motivaatiota oppia kieltä ja hän suunnitteli jäävänsä Suomeen. Hänen opinnoissaan oli kuitenkin vain yksi pakollinen suomen kielen kurssi. Seuraavassa esimerkissä hän pohti kotimaisten kielten kurssien pakollisuutta yleisesti kansainvälisten opiskelijoiden näkökulmasta:

Esimerkki 2:

T: mitä mieltä sä oot siitä että pitäiskö sitä olla enemmän vai, jos on yks kurssi on hyvä, mutta pitäiskö olla vielä enemmän pakollisia kursseja

O1: no se on vaikea sanoa, koska, mä voisin sanoa ehkä että mun mielestä voisi olla enemmän, ainakin kaksi pakollista kurssia. samalla jotkut voisivat sanoa että. noo. maisteriopinnot vaatii, jo paljon aikaa. ja sitten jos. jotkut tulee vain kaks- kahden vuoden aikana ja sitten lähtee pois niin heidän mielestään ei oo mitään hyötyä oppia kieltä

T: mm totta

O1: niin se riippuu vähän ihmisistä.

(yliopisto A, kansainvälinen maisteriopiskelija; esimerkissä T=tutkija, O1=opiskelija)

Kansainvälisten opiskelijoiden joukkoon mahtuu niin monenlaisia yksilöitä, tarpeita ja suunnitelmia, että on haasteellista luoda linjauksia siitä, miten kotimaisten kielten kurssien opiskelu tulisi järjestää kansainvälisille opiskelijoille. Selvityksemme perusteella voidaan sanoa, että pakolliset (kotimaisten kielten) kieliopinnot sijoittuvat alemman korkeakoulututkinnon ohjelmiin. Sen sijaan ylemmän korkeakoulututkinnon ohjelmissa ei juurikaan vaadita pakollisia kotimaisten kielten opintoja. Kansainvälisille jatko-opiskelijoille suomen/ruotsin opiskelu on täysin vapaaehtoista. (Saarinen ym. 2016: 93.)

Kotimaisten kielten opintovaatimukset ovat myös korkeakoulu- ja alakohtaisia (Saarinen ym. 2016: 93). On ymmärrettävää, että Suomeen jäävä sairaanhoitajaopiskelija tarvitsee syvällistä suomen/ruotsin taitoa työssään, mutta entä englanninkielisessä ohjelmassa ohjelmointia opiskeleva – onko hänen välttämättä opiskeltava suomea/ruotsia lainkaan? Myös korkeakoulujen tahtotila suomen opetukseen voi vaihdella: joissakin kielen opetus voi olla jopa korkeakoulun profiilinnoston väline, vahvuusalue, johon ollaan valmiita panostamaan resursseja sekä opetuksen että tutkimuksen näkökulmasta.

Selvitystämme varten haastattelimme myös kahta kansainvälistä jatko-opiskelijaa. Toinen heistä oli opintojensa loppusuoralla ja pohti vakavasti Suomeen jäämistä. Työllistyminen on kuitenkin yksi tärkeä tekijä siinä, motivoiko Suomeen jääminen vai ei:

Esimerkki 3:

T: no tuota sä oot nyt tekemässä väitöskirjaa ja onko sulla suunnitelmia jäädä Suomeen sitten kun olet saanut väitöskirjan tehtyä

O2: itse asiassa joo kyllä. itse asiassa mä saan nytten tän viikon työtarjon, tarjottu täällä yliopisto A:lta tällä tän vuoden loppuun asti ei vielä pitkään, mutta näyttää vähän että on sellainen mahdollisuus että mä voin jäädä tänne. se aina riippuu vähän työstä

T: niin tottakai joo

O2: mä haluan kyllä jäädä jos se käy

T: no tuota tietenkin työstä aina. onko muita tekijöitä jotka vaikuttais siihen että jäätkö Suomeen vai et?

O2: joo on vähän semmosta. mää oon juuret Suomessa että mun äiti Suomesta siis mä oon tuplakansalainen

(yliopisto A, kansainvälinen jatko-opiskelija; esimerkissä T=tutkija, O2=opiskelija)

Kielitaitoa pidetään yhtenä työllistymiseen merkittävästi vaikuttavana tekijänä (CIMO 2015). Yliopisto A:n kansainvälinen jatko-opiskelija oli omakohtaisesti huomannut kielitaidon tärkeyden: vaikka hän oli tehnyt opintonsa englanniksi, hän oli ollut motivoitunut kehittämään suomen kielen taitoaan edelleen. Hän arvelikin edistyneen suomentaitonsa yhdeksi syyksi siihen, että juuri hänet oli palkattu yliopistolle, vaikka laitoksella käytettävä kieli onkin pääasiassa englanti.

Työllistymisen ohella myös opiskeluaikana luodut suhteet voivat vaikuttaa siihen, haluaako jäädä uuteen kotimaahansa. Yliopisto B:n kansainvälinen jatko-opiskelija pohti myös akateemisen työn liikkuvuusvaatimuksia:

Esimerkki 4:

T: and do you think you are going to stay in Finland after your graduation

O3: I don't know yet but I will stay I mean I have a this employment contract for four years at least so I will stay three more years in Finland for sure and then afterwards I don't know

T: okay and you told me that you want to study until the end here but are there any other things affecting to your decision to stay or not to stay

O3: yeas of course yea my boyfriend is Finnish that's why I came here in the first place, so of course then also it depends on both of our job situations after these now three years that I've lived. and maybe also on [- -] how well we have settled then, Finland or I don't know if we would have family then maybe it would be different decision but I don't [- -]

T: yes. so it's you will say it's totally open if you stay or not or

O3: yes I think so, I mean nowadays if you work in academia you are kind of forced to move, so I think if we are staying in academia, he is also a doctoral student then we will move somewhere else. again cause it's kind of expected but maybe if we find other jobs it's possible [- -] stay

(yliopisto B, kansainvälinen jatko-opiskelija; esimerkissä T=tutkija, O3= opiskelija)

Kaiken kaikkiaan kansainvälisten opiskelijoiden esimerkeistä heijastuu epävarmuus ja se, miten pysyviä suunnitelmia ei voi tehdä. Opiskelijan rooli on muuttunut ja muuttuu suhteessa kansainväliseen liikkuvuuteen ja työmarkkinoihin; myös epävarmuuden tulevasta voi ajatella kasvaneen, kun korkeakouluopintojen alussa eikä aikana ei välttämättä tiedetä, mitä tulevaisuus tuo tullessaan.

**Kansainvälisen opiskelijan määritelmä murroksessa -
mitä tekee korkeakoulu?**

Korkeakoulujen pitää tulevaisuudessa pystyä reagoimaan monikielistyvään yhteiskuntaan ja opiskelijajoukkoon - sitä kautta myös kansainvälisten opiskelijoiden moninaiisiin tarpeisiin. Korkeakoulut joutuvat lähivuosina muokkaamaan erilaisiin kielellisiin valmiuksiin liittyviä linjauksiaan ja käsityksiään kansainvälisestä opiskelijasta. Eräs yliopisto A:n henkilökuntaan kuuluva pohti asiaa näin:

Esimerkki 5:

[- -] ei oo ikään kuin rutiinia vastaanottaa opiskelijoita jotka opiskelleet suomi toisena kielenä ylioppilastutkinnon et minkälaisia tarpeita heillä on akateemisen tason opiskelijoina. meille kuitenkin tulee vuosi vuodelta enemmän, pitäis tulla, odotetaan että tulis ihmisiä joilla suomi ei oo äidinkieli mut jotka tulee kuitenkin suomenkielisiin tutkintoihin opiskelijoiksi. elikkä [- -] uutta ajattelua myös tarvitaan että et tavallaan heidänkään kielitaito ei oo sillain valmis kaikessa suhteessa, monilla on vaikeuksia niinku akateemisen tekstin kimpussa [- -]

(Yliopisto A, henkilökunnan jäsen)

Vaikka maahanmuuttajat ovatkin tällä hetkellä aliedustettuina korkeakoulutuksessa, tulevaisuudessa maahanmuuttajien, turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten osuus korkeakoulutuksessa tulee kasvamaan. Onkin oleellista pohtia, miten korkeakouluun tulevat, eritasoisesti suomea ja ruotsia osaavat henkilöt haastavat korkeakoulukenttää. Onko esimerkiksi eri tieteenalojen edustajilla, opettajilla tai tutkijoilla valmiuksia vastaanottaa, ohjata ja arvioida eri kieli- ja kulttuuritaustoista tulevia yksilöitä? Eräs yliopisto B:n henkilökuntaan kuuluva haastateltava toivoikin näin:

Esimerkki 6:

[- -] hartaasti toivoisin ja mä tiedän et tää todennäköisesti menossa ministeriössä lakivalmisteluihin et meil ois niinku tulevaisuudessa sellanen kieli, ymmärrys ja laki tässä maassa joka niinku ymmärtää sen että on olemassa monikielisiä ihmisiä, on

olemassa tämmösii maahanmuuttajataustaisia [- -] et nyt mun mielestä he ovat niinku lain kautta semmosessa tilanteessa että he ovat aina altavastaajana, konkreettinen esimerkki on vaikka miten he osoittavat kypsyyden koulusivistyskielessä joka tulee taas yliopistolaista joka on jokaikisessä meidän tutkinnossa.

(Yliopisto B, henkilökunnan jäsen)

Selvityksestä heijastui käsitys korkeakoulujen ja niissä opiskelevien kansainvälisten opiskelijoiden koko kentän murroksesta. Korkeakoulut voisivatkin jatkossa pohtia tarkemmin, miten kansainväliset koulutusohjelmat organisoidaan ja kenelle ne suunnataan tulevaisuudessa. Onko esimerkiksi järkevää ylläpitää erillisiä englanninkielisiä koulutusohjelmia suomen- ja ruotsinkielisten rinnalla, vai voisiko monikielisyys toimia luonnollisena lähtökohtana korkeakoulutuksen kehittämisessä? Millaisia S2- ja R2-kursseja opiskelijoille tarjotaan ja miksi? Miten korkeakoulut valmistautuvat opiskelijakunnan kaikkinaiseen kielelliseen moninaistumiseen? (Saarinen ym. 2016: 96.) Vastauksia näihin kysymyksiin tarvitaan.

Heidi Vaarala työskentelee yliopistotutkijana Soveltavan kielentutkimuksen keskuksessa ja on Kieliverkoston vastuullinen tutkija.

Erja Kyckling työskentelee Kieliverkoston projektitutkijana Soveltavan kielentutkimuksen keskuksessa.

Lähteet:

CIMO (2015). Kansainvälistyminen on kansallinen etu. Helsinki: Kansainvälisen liikkuvuudenkeskus CIMO. -
http://www.cimo.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/cimo/embeds/cimowwstructure/56260_CIMOn_vuosijulkaisu_2015.pdf. Luettu 6.10.2017.

CIMO (2016a). Ulkomaalaiset tutkinto-opiskelijat Suomen korkeakouluissa

2006–2016. -

http://www.cimo.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/cimo/embeds/cimowwstructure/163237_Ulk_Kokonaismaat_2006-2016.pdf. Luettu 6.10.2017.

CIMO (2016b). Ulkomaalaiset tutkinto-opiskelijat korkeakouluissa suhteessa opiskelijamäärään 2005–2016. %.

-

http://www.cimo.fi/instancedata/prime_product_julkaisu/cimo/embeds/cimowwstructure/163238_Ulk_suhteessa_opiskelijam_2005-2016.pdf. Luettu 6.10.2017.

OECD (2017). Education at a Glance 2017: OECD Indicators. OECD Publishing: Paris. - <http://dx.doi.org/10.1787/eag-2017-en>. Luettu 9.10.2017.

Opetus- ja kulttuuriministeriö (2009). Korkeakoulujen kansainvälistymisstrategia 2009–2015. Opetusministeriön julkaisuja 2009: 21. - <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-485-716-1>. Luettu 9.10.2017.

Opetus- ja kulttuuriministeriö (2017). Yhteistyössä maailman parasta. Korkeakoulutuksen ja tutkimuksen kansainvälisyyden edistämisen linjaukset 2017–2025. Opetus- ja kulttuuriministeriön julkaisuja 2017: 11. - <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-263-457-3>. Luettu 9.10.2017.

Robertson, S. (2013). Transnational student-migrants and the state. Basingstoke, UK: Palgrave MacMillan.

Saarinen, T., Vaarala, H., Haapakangas, E.-L., & Kyckling, E. (2016). Kotimaisten kielten koulutustarjonta kansainvälisille korkeakouluopiskelijoille. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto, Soveltavan kielentutkimuksen keskus. - <http://urn.fi/URN:ISBN:978-951-39-6632-4>. Luettu 6.10.2017.

Välimaa, J., Fonteyn, K., Garam, I., van den Heuvel, E., Linza, C., Söderqvist, M., Wolff, J. U. & Kolhinen, J. (2013). An Evaluation of International Degree Programmes in Finland. Tampere: FINHEEC. - <http://karvi.fi/publication/evaluation-international-degree-programmes-finland/>. Luettu 6.10.2017.